

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská ulica 47
812 56 BRATISLAVA

Číslo konania : 2 Kv 17/18/1100 – 20

V Bratislave 11. januára 2019

U z n e s e n i e

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a iné takto

r o z h o d l a :

Podľa ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku

st'ažnosť

oznamovateľ'a

[redacted] trvale bývajúceho v [redacted] číslo domu [redacted] s adresou doručovania písomností [redacted]

podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018, ktorým bola postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedená prakticky na tom skutkovom základe, že

príslušníci Policajného zboru, resp. iní verejní činitelia sa pričínili o to, že za ich aktívnej účasti alebo s ich vedomím bol 26. júla 2017 vládny špeciál použitý na únos vietnamského občana do zahraničia,

Telefón

02/20836111

Fax

02/44258266

IČO

00166448

E-mail

kpbratislava@genpro.gov.sk

Podatelna.kpBA@genpro.gov.sk

Internet

www.genpro.gov.sk

zamietam,

pretože nie je dôvodná.

O d ô v o d n e n i e :

Oznamovateľka [REDAKOVANÉ] 3. augusta 2018 ústne do zápisnice pred prokurátorkou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oznámila podľa nej spáchanie trestného činu, keďže ako reportérka sa pri výkone svojho povolania dozvedela informácie o tom, že vládny špeciál mal byť dňa 26.07.2017 použitý na únos vietnamského občana do zahraničia. Jej zdroje hovoria, že samotné rokovanie delegácie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.07.2017 bolo zvolané veľmi narychlo. Dňa 25.07.2017 v utorok po 15.30 h telefonovali z úradu na ochranu ústavných činiteľov vodičom a pracovníkom, či sú ochotní ísť na druhý deň do práce kvôli tomu rokovaniu a až dňa 26.07.2017 sa o návšteve dozvedeli policajti na odbore osobnej a epizodickej ochrany. Dňa 26.07.2017 v čase 13.07 h priletel s členmi vietnamskej delegácie špeciál z Prahy na letisko do Bratislavy. Následne bola vietnamská delegácia policajnou kolónou prepravená k hotelu Bôrik. Z letiska odchádzali cca o 13.20 h a asi po 15 minútach prišli k hotelu Bôrik, kde ich na parkovisku čakal vtedajší minister vnútra [REDAKOVANÉ], pričom si policajti, ktorí tam boli, všimli, že vraj bol nervózny, niekam telefonoval, kričal a hovoril o pase. V tom čase už bol v dodávke na Bôriku unesený a nachádzali sa tam aj tri pražské dodávky a jeden bėžový Lexus RS. Potom prebehlo stretnutie slovenskej strany s vietnamskou delegáciou. Počas stretnutia mali prísť za veliteľom policajnej kolóny Vietnamci, ktorí žiadali o zaradenie pražskej dodávky do kolóny, čo odmietol. Potom volala ochranka do centrály, kde urobili ústretový krok a poslali policajnú dodávku, ktorej vodičom bol [REDAKOVANÉ] malo sa na ňu čakať 10 až 15 minút. Po príchode [REDAKOVANÉ] s dodávkou na Bôrik mal povedať šéf protokolu MV SR [REDAKOVANÉ] ochrankárom, aby dali uneseného do kolóny, že je to štátny záujem a [REDAKOVANÉ] o tom vie, dali mu dole putá a do dodávky nasadli ešte dvaja ľudia, pravdepodobne z Vietnamu, ktorí s ním boli v pražskej dodávke. Ochrankárom bolo povedané, že „chalan sa ožral, spadol zo schodov, treba s ním manipulovať tak, aby ho vietnamský minister nevidel“. Potom sa vietnamská kolóna presunula na letisko v Bratislave. Pri schodoch do lietadla stál jeden zo zástupcov šefky pasového oddelenia. Policajti si všimli, že na letisko prišlo o jedno auto viac a videli aj, že uneseného ťahali po schodoch a držali ho pod pazuchami. Nevedeli, že by malo ísť o nejaký únos. Do lietadla nastupovali o 14.29 h. Pracovníkovi pasového oddelenia sa niečo nepozdávalo, nevie, či počet ľudí, chýbajúce doklady alebo to, že tí, čo pridržovali toho uneseného, nemali víza. Situáciu na letisku začal riešiť protokol, potom už všetko sedelo a o 14.50 h bolo lietadlo vo vzduchu. Na palube vládneho lietadla bol aj osobný ochranca [REDAKOVANÉ], ale v správe nemeckých vyšetrovateľov, ktorú má k dispozícii sa uvádza, že tam žiadny Slovák nebol. Kapitán lietadla mal nariadiť letuškám odobrať všetky mobilné telefóny. Týždeň na to mal pán [REDAKOVANÉ] vraj odletieť do Vietnamu aj s rodinou. Niekedy v auguste 2017 prišlo z Nemecka prvé dožiadanie, vtedy sa uskutočnilo niekoľkohodinové stretnutie [REDAKOVANÉ] a zástupcu riaditeľa dopravnej ochrany, na ktorom mali hovoriť o vzniknutej situácii a následne o tom zástupca riaditeľa hovoril na porade svojím podriadeným. Od tej chvíle si policajti spätne začali uvedomovať, čo sa mohlo stať. Policajti, ktorí boli na letisku, majú disponovať s fotografiami z návštevy vietnamskej delegácie. Všetky informácie, ktoré uviedla v trestnom oznámení, nie sú v žiadnom rozpore s tým, čo sa nachádza v dokumentoch nemeckej polície, ktorými disponuje.

Nadväzne na to podal trestné oznámenie aj oznamovateľ [REDACTED], ktorý sa vo svojom písomne podanom trestnom oznámení zmienil v podstate o vyššie uvedených skutočnostiach oznámených oznamovateľkou [REDACTED] a ňou následne prezentovaných aj v článku uverejnenom v [REDACTED]

Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite následne v súvislosti s rozhodovaním o spôsobe vybavenia vyššie uvedeného trestného oznámenia v intenciách ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku vypočul v prítomnosti dozorujúcich prokurátorov Krajskej prokuratúry Bratislava postupne [REDACTED]

ako aj [REDAKOVANÉ] Taktiež boli vyžiadané správy z Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Bratislava Ružinov - letisko, z Letiska M. R. Štefánika - Airport Bratislava, s.r.o., Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Prezídia Policajného zboru Národnej ústredne SIRENE, z Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Leteckého útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Kancelárie ministerstva vnútra Odbor protokolu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z Odboru ochrany objektov Prezídia Policajného zboru, [REDAKOVANÉ] od Cestovnej kancelárie [REDAKOVANÉ] z Národného bezpečnostného úradu, Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, z Odboru správy informačných systémov Prezídia Policajného zboru, z Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, zo Slovenskej informačnej služby ako aj z Vojenského spravodajstva.

Následne bola v prítomnosti dozorujúcej prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava dopočutá aj samotná oznamovateľka [REDAKOVANÉ], ktorá sa však detailnejšie ku skutku ako takému a najmä k účasti príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky vyjadriť nevedela, resp. nechcela. Na požiadanie orgánom činným v trestnom konaní neposkytla ani podklady, z ktorých čerpala pri písaní dotknutých článkov, a ktoré získala ona ako reportérka, resp. [REDAKOVANÉ] vo všeobecnosti, od nemeckých novinárskych spolupracovníkov.

Nadväzne na to vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite uznesením číslo konania SKIS – 50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018 vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedenú na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietol.

Proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru podal oznamovateľ [REDAKOVANÉ] osobitným podaním z 29. novembra 2018, podaným za účelom jeho poštového doručenia vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite v ten istý deň, t. j. v zákonnej 3-dňovej lehote, sťažnosť zdôvodniac jej podanie nestotožnením sa s takýmto postupom vyšetrovateľa.

██████████ poukázal najmä na podľa jeho názoru nepríslušnosť SKIS na konanie o predmetnom trestnom oznámení, na pochybnosti o ne-/legálnosti fungovania SKIS. Podľa jeho názoru uplynula neprimerane dlhá doba medzi vysvetleniami, ktoré podali jednotliví príslušníci PZ, a vysvetlením, ktoré podal podľa názoru oznamovateľa jeden z podozrivých ██████████. Taktiež citoval časti z vysvetlení podaných ██████████ a ██████████ poukázuc na niektoré rozpory v ich vysvetleniach. Oznamovateľ namietol nezabezpečenie rozsudku, ktorý bol v určitej súvislosti s posudzovanou trestnou vecou vydaný berlínskymi justičnými orgánmi. V neposlednom rade poukázal aj na nesprávne zoradenie a očíslovanie súvisiaceho vyšetrovacieho spisu.

Obdobné skutočnosti uviedol oznamovateľ a zároveň sťažovateľ ██████████ aj v poradí prvom doplnení sťažnosti, ktorým je podanie z 30. novembra 2018.

Oznamovateľ ██████████ predmetnú sťažnosť odôvodnil ešte aj v písomnom podaní z 3. decembra 2018, podaným za účelom jeho poštového doručenia vyšetrovateľovi 4. decembra 2018, pričom v tomto doplnení odôvodnenia sťažnosti poukázal v podstate najmä na to, že vyšetrovaním vykonaným v Spolkovej republike Nemecko sa podarilo ustáliť priebeh únosu dvoch Vietnamcov, jedného muža a jednej ženy, že je zrejmé, v ktorom hoteli v Berlíne boli ubytovaní, do akého vozidla s českými EČV boli následne naložení, že bola zmapovaná cesta daného vozidla zo Spolkovej republiky Nemecko cez Českú republiku na územie Slovenskej republiky. Vyjadril opätovné podozrenie o tom, že ██████████ a ██████████ založili organizovanú zločineckú skupinu na to, aby následne zabezpečili cestu uneseného ██████████ do Vietnamu, pričom tomuto zabezpečili zrejme vydaním slovenského pasu falošnú identitu a na účel jeho prepravy bol zabezpečený vládny špeciál. Podľa jeho názoru sa aj konajúci vyšetrovateľ ██████████ dopustil prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, keďže nevypočul podozrivého ██████████, neodstránil rozpory vo výpovediach podozrivého ██████████ a podozrivého ██████████ nezabezpečil súvisiaci rozsudok berlínskeho súdu vzťahujúci sa k odsúdeniu českého spolupracovníka vietnamskej tajnej služby.

Ďalším podaním zo 4. decembra 2018, podaným za účelom jeho poštového doručenia vyšetrovateľovi 5. decembra 2018, doplnil predmetnú sťažnosť o tú skutočnosť, že vyšetrovateľ nezabezpečil ani výsluch ██████████ osoby podieľajúcej sa na únose vietnamského občana v Berlíne, väzobne stíhanej nemeckými justičnými orgánmi. Podľa názoru oznamovateľa sa vyšetrovateľ doposiaľ nevysporiadal ani s ním navrhovanou zmenou právnej kvalifikácie skutku ako takého na trestný čin zavlečenia do cudziny podľa § 187 Trestného zákona v súbehu s trestným činom založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Naostatok podaním z 5. decembra 2018, podaným za účelom jeho poštového doručenia vyšetrovateľovi 6. decembra 2018, namietal, že ██████████ neskontroloval cestujúcich osobne, neskontroloval údaje z cestovného pasu a nositeľa daného pasu, pričom musel vedieť, že tvrdenie „pán diplomatický pas niekde stratil“ je nezmyselné. Podľa názoru oznamovateľa je toto vysvetlenie ██████████ nedôveryhodné a nebolo nikým verifikované.

Predmetné doplnenia sťažnosti podanej ██████████ boli dozorujúcej prokurátorke Krajskej prokuratúry doručené sčasti až 27. decembra 2018 a sčasti až 10. januára 2019.

Na základe podanej sťažnosti i jej doplnení ako aj v rámci prokurátorského dozoru podľa ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku som preskúmala samotnú sťažnosť, doplnenia tejto sťažnosti, nimi napádané uznesenie i s vecou súvisiaci spisový materiál, pričom som dospela k záveru, že predmetná sťažnosť bola podaná v zákonnej 3-dňovej sťažnostnej lehote, oprávnenou osobou, je prípustná, avšak nie je dôvodná.

Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite v danej veci je zákonné a dôvodné. V plnom rozsahu som sa stotožnila s jeho právnymi úvahami. Svoje rozhodnutie vydal na podklade obomi oznamovateľmi uvádzaných skutočností v nimi podaných trestných oznámeniach, vysvetlení podaných všetkými vyššie uvedenými osobami, medzi ktoré patrili okrem samotného vtedajšieho ministra vnútra Slovenskej republiky aj príslušní vyššie menovaní zamestnanci či pracovníci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako aj na podklade značného množstva súvisiacich listinných podkladov, ktoré všetky správne a plne v súlade so zákonom vyhodnotil a následne vo veci rozhodol.

Oznamovateľ [REDAKOVANÉ] vo svojej písomne podanej sťažnosti ako ani v niektorom zo štyroch doplnení predmetnej sťažnosti neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, na podklade ktorých by bolo odôvodnené iné rozhodnutie ako to, ktoré urobil vyšetrovateľ 12. októbra 2018.

Čo sa týka argumentov uvádzaných oznamovateľom [REDAKOVANÉ] v samotnej sťažnosti, dovoľm si nestotožniť sa s týmito a uviesť, že vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite zboru v tejto súvislosti podľa môjho názoru dostatočne rozobral a posúdil dôkaznú situáciu ako aj existujúci stav, pričom následne vydal vyššie uvedené sťažnosťou napadnuté uznesenie. V odôvodnení tohto rozhodnutia vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite presne uviedol, pre aké dôvody nepovažuje konanie neustálených príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, prípadne iných čelných predstaviteľov slovenskej vlády, za konanie, ktoré by vykazovalo znaky skutkovej podstaty či už prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa tak, ako to má na mysli ustanovenie § 326 odsok 1 Trestného zákona, alebo ktoréhokoľvek iného z trestných činov obsiahnutých v osobitnej časti Trestného zákona. S úvahami vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ako aj s podrobným odôvodnením rozhodnutia vyšetrovateľa sa plne stotožňujem.

Vyšetrovateľ Policajného zboru v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia v intenciách ustanovenia § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol osoby, ktorých výsluchy boli vykonané v súvislosti s rozhodovaním o spôsobe vybavenia trestného oznámenia (a to v zmysle ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku), popísal obsah ich vysvetlení, následne zadovážil súvisiace listinné podklady majúce na mysli najmä správu Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Ružinov, správu UMPS NUS Prezídia Policajného zboru, podklady poskytnuté Úradom na ochranu ústavných činiteľov, správy z Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky Odboru protokolu, podklady počas stretnutia „slovenských“ orgánov činných v trestnom konaní s príslušnými justičnými orgánmi Spolkovej republiky Nemecko na stretnutí konanom v sídle Eurojustu, správy poskytnuté

Vojenským spravodajstvom ako aj správu poskytnutú Slovenskou informačnou službou. Odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia následne obsahuje aj zákonnú citáciu príslušných ustanovení Trestného zákona, časť súvisiacej právnej teórie ako aj konečné konštatovanie dôvodov, pre ktoré podľa jeho názoru nie je v posudzovanom prípade možné hovoriť o konaní vykazujúcom znaky či už trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Trestného zákona alebo prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 183 odsek 1 Trestného zákona trestného činu obmedzovania osobnej slobody sa dopustí, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Potrestá sa odňatím slobody na šesť (6) mesiacov až tri (3) roky.

Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 Trestného zákona trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

- a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,*
- b) prekročí svoju právomoc, alebo*
- c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu.*

Potrestá sa odňatím slobody na dva (2) roky až päť (5) rokov.

Podľa ustanovenia § 327 odsek 1 Trestného zákona trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom sa dopustí verejný činiteľ, ktorý pri výkone svojej právomoci z nedbanlivosti zmarí alebo podstatne sťaží plnenie dôležitej úlohy. Potrestá sa odňatím slobody až na dva (2) roky.

Podľa ustanovenia § 187 odsek 1 Trestného zákona trestného činu zavlčenia do cudziny sa dopustí, kto iného zavlčie do cudziny. Potrestá sa odňatím slobody na štyri (4) roky až desať (10) rokov.

V prvom rade je potrebné uviesť, že sťažnosťou napadnuté uznesenie a konanie v ňom popísané sa vzťahuje „iba“ na prípadné protiprávne konanie, ktorého sa v súvislosti s obmedzovaním osobnej slobody vietnamského štátneho občana, jeho naložením do lietadla patriaceho pod letku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a následným prepravením do Moskvy mali dopustiť slovenskí štátni príslušníci pôsobiaci buď v rámci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo ako súčasť slovenskej exekutívy.

Vo vzťahu k prípadnej účasti či podiele doposiaľ presne neustálených osôb mužského pohlavia ázijského pôvodu, ktorými sú s najväčšou pravdepodobnosťou štátni príslušníci Vietnamskej socialistickej republiky, bolo totiž na pokyn dozorujúcej prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 18. októbra 2018 postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 odsek 1 Trestného zákona.

V tomto prípade oznamovateľ, v prípade rozhodovania o sťažnosti sťažovateľ, v podstate [REDAKOVANÉ] bol o začatí trestného stíhania vo veci prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 odsek 1 Trestného zákona

vyšetrovateľom písomne vyrozumený, čiže o tomto postupe orgánov činných v trestnom konaní má vedomosť. O tomto sa samotný [REDAKOVANÉ] aj zmienil v doplnení posudzovanej sťažnosti, konkrétne v podaní zo 4. decembra 2018.

V posudzovanej trestnej veci a vo vzťahu k uzneseniu vydanému vyšetrovateľom pod číslom konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018 o odmietnutí veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona a ďalšie je dôkazná situácia ako aj v trestnom konaní vykonané dôkazy, majú na mysli jednak výsluchy všetkých dotknutých osôb ako aj súvisiace listinné podklady tvoriace súčasť vyšetrovacieho spisu, podrobne popísaná v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia. Túto preto ako dozorujúca prokurátorka posudzujúca predmetnú sťažnosť a tým aj uznesenie o odmietnutí veci v tomto svojom rozhodnutí rozpisovať nebudem, keďže by z mojej strany došlo k duplicitnému a teda nadbytočnému popísaniu toho, čo už uviedol samotný vyšetrovateľ v odôvodnení uznesenia o odmietnutí veci.

Preskúmajúc súvisiaci vyšetrovací spis zastávam názor, že doposiaľ vykonaným dokazovaním sa skutočne nepodarilo zistiť, že by niektorý z príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky alebo niektorý z členov vlády Slovenskej republiky boli účastní či mali vedomosť o nesúhlasnom či protivôľovom naložení štátneho príslušníka Vietnamskej socialistickej republiky do lietadla patriaceho pod letku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Ani jedna z osôb, ktorá v tejto trestnej veci podala ku skutku ako takému vysvetlenie, nepotvrdila či neuviedla, že by bola svedkom toho, ako sa vo všeobecnosti občan Slovenskej republiky na vyššie uvedenom protiprávnom konaní podieľal, či bol tohto účastný.

Práve naopak, mali to byť, aspoň tak to vyplýva z výsledkov doposiaľ vykonaných úkonov, osoby mužského pohlavia ázijského pôvodu, a teda pravdepodobne vietnamskí štátni príslušníci, ktorí mali osobe mužského pohlavia taktiež ázijského pôvodu, ktorý je a aj v čase spáchania vyšetrovaného trestného činu bol zrejme taktiež vietnamskej štátnej príslušnosti, podopieraním „napomáhať“ v nastúpení do vopred pristaveného lietadla nachádzajúceho sa na bratislavskom letisku M. R. Štefánika.

O vyššie uvedenom sa vo svojich vysvetleniach zmienili tak [REDAKOVANÉ] ako aj [REDAKOVANÉ], ktorí sa v inkriminovanom čase nachádzali v blízkosti predmetného lietadla a na vlastné oči mohli vidieť a vnímať nastupovanie členov vietnamskej delegácie do lietadla.

Ani jedna z osôb, ktoré k veci podali vysvetlenie, nepotvrdila skutočnosti uvádzané oznamovateľom – sťažovateľom [REDAKOVANÉ]. Ani jeden z nich teda nebol svedkom toho, že by niektorý z prítomných príslušníkov Policajného zboru alebo člen vlády Slovenskej republiky akýmkoľvek spôsobom zabezpečoval prepravenie vietnamského štátneho občana lietadlom patriacim pod letku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, že by toho nakladal či už do vozidla tvoriaceho kolónu zabezpečujúcu presun členov vietnamskej delegácie z Hotela Bôrik pred VIP terminál bratislavského letiska alebo do samotného lietadla, že by telefonicky vydával súvisiace pokyny a podobne.

Tak [REDAKOVANÉ] ako aj [REDAKOVANÉ] sa v podaných vysvetleniach zmienili skôr o tom, že videli, ako dvaja z členov vietnamskej delegácie po vystúpení z vozidla tvoriaceho kolónu idúc smerom do pristaveného lietadla na letisku M. R. Štefánika držiak iného z členov

vietnamskej delegácie podopierali v chôdzi, pričom na jeho tvári si všimli akoby červené ťľaky. Nezmienili sa však o žiadnych Slovákoch, ktorí by boli tohto účastní.

V posudzovanej trestnej veci nie je preto možné a ani by nebolo zákonné hovoriť o tom, že zo strany či už člena vlády Slovenskej republiky, zamestnanca Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky došlo ku konaniu, ktorým by títo konali v rozpore so svojou právomocou, v rozpore so zákonom a zároveň by tým získali prospech či už pre seba alebo pre niekoho iného, prípadne by tým spôsobili bližšie neurčenú škodu.

Na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa tak, ako to vymedzuje a má na mysli ustanovenie § 326 Trestného zákona, je pritom potrebné kumulatívne splnenie oboch vyššie popísaných zložiek konania, pričom zastávam názor, že v tejto trestnej veci nie je preukázaná ani jedna z dvoch dielčích zložiek konania.

Do pozornosti oznamovateľa a zároveň sťažovateľa [REDAKOVANÉ] dávam tú skutočnosť, že v štádiu trestného konania predchádzajúcom začatiu trestného stíhania „vo veci“ je možné vypočúvať osoby iba a len v intenciách ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku. To znamená, je možné vypočúvať iba oznamovateľa trestného činu alebo osobu/osoby podozrivé zo spáchania trestného činu. Osobu majúcu v trestnom konaní procesné postavenie svedka je možné vypočúvať až po začatí trestného stíhania postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k namietanému „nedostatočnému“ konaniu [REDAKOVANÉ] pri kontrole cestovných pasov uvádzam, že sa jednalo o klasický priebeh kontroly cestovných dokladov vykonaný tzv. hlave delegácie iného štátu a členom tejto delegácie. Táto kontrola prebieha v zmysle medzinárodných dohovorov, predpisov platných pre členské štáty Európskej únie a diplomatických štandardov, ide o kontrolu členov vládnej delegácie iného štátu, a nie o bežnú colnú kontrolu, ktorá sa vykonáva u „bežných“ občanov toho – ktorého štátu.

Skutočnosť, že v súvislosti s preverovaním informácií uvedených jednak v trestnom oznámení podanom oznamovateľkou [REDAKOVANÉ] a jednak v trestnom oznámení podanom oznamovateľom [REDAKOVANÉ] nedošlo k zadováženiu odsudzujúceho rozsudku vydaného nemeckými justičnými orgánmi vo vzťahu k osobe menom [REDAKOVANÉ] je pravdivá. Pri preverovaní skutočností uvádzaných v trestnom oznámení tomu tak ani byť nemôže. Na tento účel slúži právna pomoc, pričom k vypracovaniu európskeho vyšetrovacieho príkazu, ktorý by bol adresovaný príslušnému kompetentnému úradu Spolkovej republiky Nemecko, môže dôjsť až po začatí trestného stíhania postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku. V tomto prípade teda až po 18. októbri 2018, pričom sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo vydané 12. októbra 2018.

Rovnako aj konfrontáciu ako vyšetrovací úkon, ktorá by slúžila na odstránenie oznamovateľom uvádzaných rozporov vo vysvetleniach podaných na jednej strane [REDAKOVANÉ] a na strane druhej [REDAKOVANÉ] je možné vykonať až po začatí trestného stíhania pre konkrétny trestný čin postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku.

Na margo oznamovateľom/sťažovateľom [REDAKOVANÉ] uvádzanej zmeny právnej kvalifikácie skutku na trestný čin zavlečenia do cudziny podľa § 187 odsek 1

Trestného činu uvádzam, že o takejto právnej kvalifikácii skutku ako takého nie je možné uvažovať, keďže osoba ázijského pôvodu a zároveň štátny príslušník Vietnamskej socialistickej republiky mal byť dopravený do svojho domovského štátu. Prepravenie osoby, aj keď proti jej vôli, do štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, preto nemôže byť jej prepravením, čo aj nedobrovoľným, do cudziny.

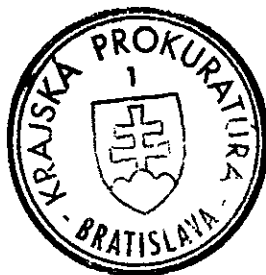
Posúdiac všetky vyššie uvedené skutočnosti sa preto stotožňujem s konštatovaním vyšetrovateľa Policajného zboru spočívajúcim v tom, že oznamovateľom popisované konanie za existujúcich okolností nie je konaním, ktoré by bolo možné považovať a teda aj právne kvalifikovať ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa § 326 odsek 1 Trestného zákona, prečin marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Trestného zákona, prípadne ako ktorýkoľvek z trestných činov obsiahnutých v osobitnej časti Trestného zákona.

Poukážuc na vyššie uvedené preto považujem uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018, ktorým bola postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedená na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia, za uznesenie dôvodné a vydané v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán sťažnosť zamietne, ak nie je dôvodná.

Zhodnotiac vyššie uvedené som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

JUDr. Soňa [redacted]
[redacted]
prokurátorka